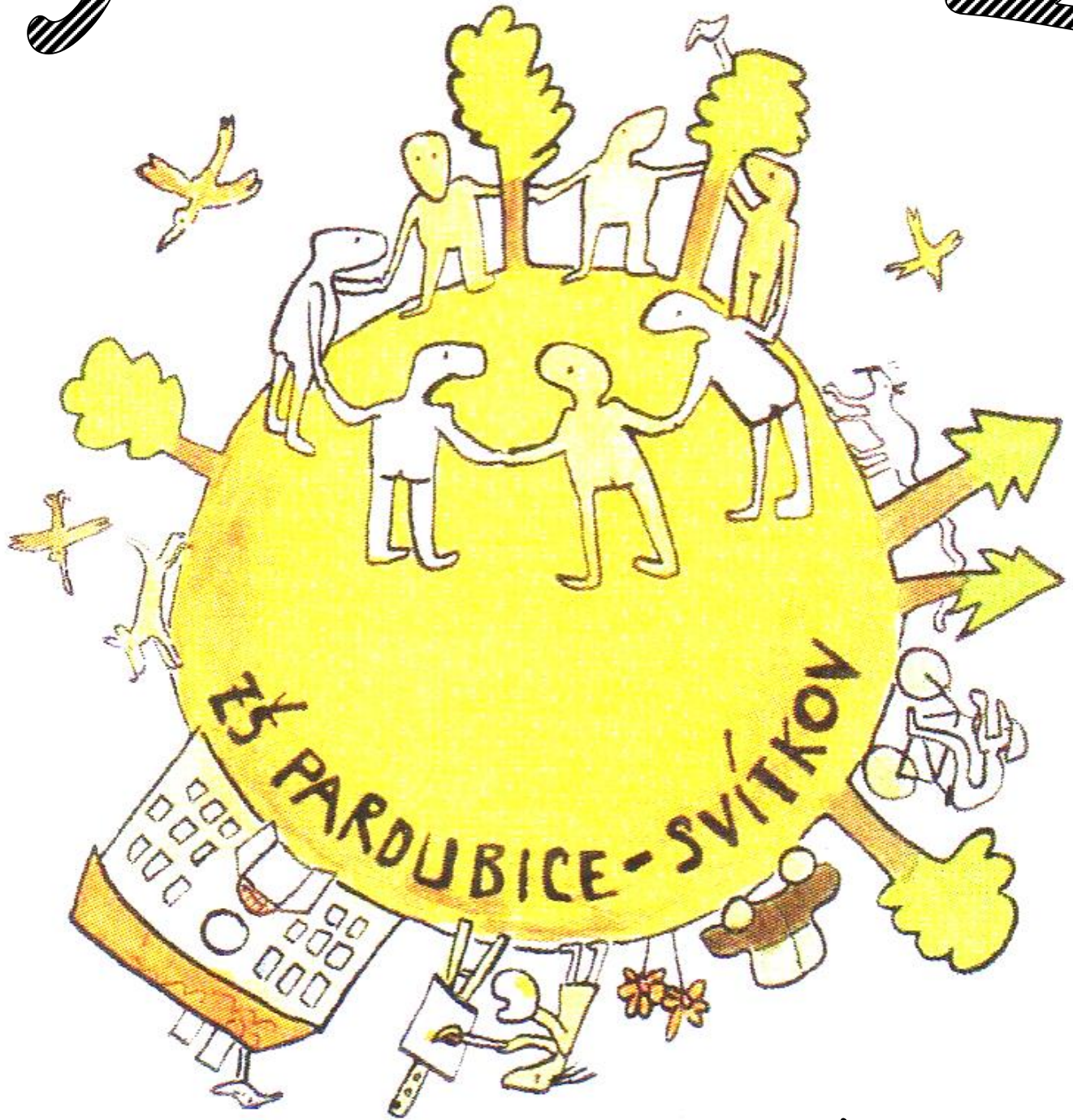

Školní noviny

Září 2018

Obsah

Úvod	1
Zprávičky	2
Pasování prvňáčků	3
Oucmanice	4
Sport	5 - 6
Školní družina	7
Dětská poradna	8
Četba na pokračování	9 - 10
Tipy na výlet	11 - 12
Vtipy	13
Pro chytré hlavičky	14
Kreslíme s básničkami	15
Pro volnou chvíli	16

Úvod

A máme tu zase nový školní rok.

Prázdniny utekly jak voda, koneckonců jako pokaždé, a nový školní rok přišel tentokrát v pondělí 3. září. Přivítali jsme mezi sebou nové prvňáčky i nové učitele.

Chtěla bych všem popřát mnoho hezkých chvil při nejrůznějších školních akcích, příjemné prožitky se spolužáky, krásné známky, splněná přání a devátákům správné vykročení za svým cílem s výběrem nové školy.

Učitelům, aby si školní rok užívali stejně jako jejich žáčci, aby neměli strach pouštět se do nových věcí a aby se nikdy nenechali nikým odradit od toho, čemu věří.

Přeji všem hlavně hodně zdraví, pevné nervy a hodně štěstí. Doufám, že tento školní rok bude pro všechny vždy tím lepším, než byl ten předchozí.

Monika Dobruská - ředitelka školy

Zprávičky

- 3. 9. jsme slavnostně zahájili nový školní rok
- 12. 9. se fotily děti z prvních tříd
- 12. 9. vybraní žáci se navštívili s Technohrátkami SPŠ stavební v Rybitví
- 17. 9. fandily všechny děti z celé školy na Florbal festivalu
- 18. 9. vybraní žáci reprezentovali školu na přespolním běhu
- 20. 9. nejlepší běžci se zúčastnili sportovní akce O nejrychlejšího chlapce a dívku Pardubic
- 20. 9. děti si vyslechly koncert Na vlnách přátelství organizovaný ve spolupráci s Linkou bezpečí
- 24. - 26. 9. žáci 6. tříd absolvovali osobnostní kurz v Oucmanicích
- 27. 9. nás reprezentovali kluci a holky z druhého stupně v krajském kole přespolního běhu

Pasování prvňáčků

Oucmanice

Tak jako je tomu stále, tak i my (letošní 6.A a 6.B) jsme navštívili Oucmanice. Užili jsme si spoustu srandy, jak v autobuse, tak i v Oucmanicích. V autobuse proto, že kluci vymýšleli takové hlouposti, že tomu nešlo se nasmát, a v Oucmanicích proto ... no .. kdybychom to musely vypisovat, tak bychom popsaly celé školní noviny :o). Nejvtipnější byla například historka o klucích a toaletáku :o). Takže na chodbě v 1. patře byly toaletáky proto, kdyby někomu docházely. No co myslíte, že kluky napadlo? BLBOST to byla a velká. Vy, kdo to čtete, možná víte, co se dělo. Ano. Kluky opravdu napadlo se s tím toaletákem obalovat. No jo, někteří kluci hold nejsou normální :o). Oběd v pondělí byl výborný (i když ten byl výborný vždycky). Měli jsme filé a brambory. MŇAMKA. I Verča (ta Verča, co to se mnou píše) to snědla, a to filé nesnáší. Potom byla nejlepší část dne, polední klid. Poté jsme cestovali do Afriky, seznamovali se, cvičili a kdo chtěl, mohl si po programu zacvičit jógu. Takhle skončil náš první den v Oucmanicích.

Druhý den ráno jsme se vzbudili, nasnídali a šli na dopolední program I., což byly ostrovy a dopolední program II., a to byli indiáni. Měly jsme tam různé výzvy: výzva otužilosti, výzva studené vody, výzva ohně, výzva sebekontroly, atd. Poté byl oběd, klid, a pak jsme šli dělat mozaiky a následně jsme si vařili večeři. MŇAM. Po večeři následovala diskotéka, mytí a spánek. Ráno jsme balili, šli na snídani, někteří do Hrušky a pak byl hudební program, kde jsme vyráběli chrastítka.

Po vyrábění byla mrkev a závěr.

Ano, my jsme poklad našli. Najdete ho i Vy?

Karolína Křivková, Veronika Tichá

Sport

Přespolní běh

Dne 18. září se uskutečnil na dostihovém závodišti v Pardubicích přespolní běh.

Dívky běžely 1500 m a chlapci 3000 m.

Naši školu reprezentovaly v kategorii mladších dívek:

Anna Hackerová, Tereza Kulhánková, Adéla Hlaváčková, Eliška Koletová, Tereza Hatlapatková, Anna Danihelková

V kategorii mladších dívek obsadila Eliška Koletová 3. místo a Adéla Hlaváčková 5. místo. Tým dívek této kategorie obsadil celkově 3. místo a tím postoupily do krajského kola.

Krajské kolo se pořádalo 27. 9. také na dostihovém závodišti v Pardubicích.

Tam nás reprezentovaly tyto žákyně: Eliška Koletová, Adéla Hlaváčková, Tereza Hatlapatková a Anna Danihelková

V kategorii mladších dívek obsadila Eliška Koletová 1. místo.

Všem děkujeme za účast a také gratulujeme za hezké umístění.

Nejrychlejší chlapec a dívka Pardubic

Na stadionu Hvězda 20. září proběhly závody Nejrychlejší chlapec a dívka Pardubic.

Na 3. místě štafet se umístily dívky ročníku 2006:

Eliška Koletová, Adéla Hlaváčková, Denisa Vašíčková, Kristýna Jiroutová
Také dívky ročníku 2003 skončily na 3. místě ve štafetě:

Karolína Nittingerová, Eliška Martinková, Denisa Letková a Eliška Koletová.

Ve finále jednotlivců v kategorii dívky 2006 Eliška Koletová obsadila 2. místo, Adéla Hlaváčková 7. místo a Denisa Vašíčková 8. místo.

A také ve finále jednotlivců v kategorii dívek 2003 se Karolína Nittingerová umístila na 8. místě.

Gratulujeme k nádhernému umístění a všem děkujeme za účast.

Anna Danihelková

Školní družina

Tento měsíc jsme se zeptaly prvňáčků z družiny A na pár otázek ohledně školy a prázdnin.

Jaký je váš nejoblíbenější předmět?

Míša: „Moje je čeština.“

Daniel: „Výtvarka.“

Natálka: „Mám ráda tělocvik.“

Matěj: „Můj nejoblíbenější předmět je angličtina.“

Anička: „Matematika“

Marek: „Moje je hudebka.“

Co jste se už naučili?

Tereзка: „Velké M.“

Kuba: „Písmeno malé A.“

Kačenka: „Psát číslo 0.“

Míša: „Dělat vlnovky.“

Anežka: „Písmenko velké A.“

Kde se vám o prázdninách líbilo nejvíce?

Anička: „V kempu Sedmihorky.“

Ondra: „V Turecku.“

Kačenka: „Mně se líbilo pod stanem.“

Matěj: „Na vodě.“

Marek: „V Řecku.“

Saša: „Mně se nejvíce líbilo, když jsme byli v Polsku.“

Matouš: „Na horách.“

Anna Danihelková, Adéla Bitnarová

Dětská poradna

V letošním roce se vám pokusíme ve spolupráci s našimi nejmladšími spolužáky radit, jak zvládat různé životní situace.

Jak rozesmějete kamaráda, když je smutný?

Anička: „Nějakým srandovním pohybem.“

Ondra: „Řeknu mu legrační vtip.“

Saša: „Polechtám ho.“

Kuba: „Udělám směšný obličej.“

Marek: „Rozesmál bych ho tak, že bych se sám smál a můj smích by ho rozesmál.“

Anna Danihelková, Adéla Bitnarová a poradci z první třídy

Četba na pokračování

Škola pod sněhem

Byla zima. Krutá zima. Letos napadlo až neuvěřitelné množství sněhu. Děti si do školy nosily kabáty a čepice, některé dokonce sáňky. Zrovna v tento den jsme měli hrozně dlouhý rozvrh. Tedy, náš rozvrh je dlouhý vždycky, ale dnes asi nejvíc. Spoustu lidí z toho bylo dost vyčerpaných a já nebyla výjimkou. Měli jsme zrovna poslední hodinu, výtvarku, a učitelka mě poslala, abych odnesla hotové výkresy do kabinetu. Byla to hodně únavná hodina, a mně se po dlouhém dni nechtělo nic jiného než spát. Došla jsem do kabinetu, kde jsem spatřila velké, velmi pohodlně vypadající křeslo. Neodolala jsem, odložila výkresy a sedla si na to měkcoučké křeslo. Na chvíli jsem zavřela oči. Všechny starosti jako by rázem zmizely a já jen seděla v tom křesle...

... probudila jsem se asi po hodině a půl. Nemůžu uvěřit, že se mi skutečně podařilo usnout! Proč pro mě nikdo nepřišel? Vyjdu z kabinetu. Tma. Na chodbě nebylo vidět ani na krok. Poslepu jsem nahmatala vypínač a rozsvítila. Za okny byla úplná tma. Otevřela jsem jedno okno a vyvalila se na mě kupa sněhu? Jak to? Vždyť jsem ve druhém patře! Rychle jsem okno zase zavřela. Pokud tohle není nějaký hodně špatný sen, tak to znamená, že je naše škola úplně zavalená sněhem!

Co teď? Ven se není kudy dostat. Tedy možná. Šla jsem zkontrolovat celou školu, jestli se nenajde aspoň jedno místo, které by nebylo zasypané sněhem. Zrovna jsem procházela kolem šatny, když tu najednou jsem uslyšela hlasité klepání. Za dveřmi někdo je! Za prosklenými dveřmi jsem zahlédla rozmazanou skvrnu, která se hýbala.

„Haló, je tam někdo?“ zavolala jsem.

„Ano, pomozte nám, prosím, my jsme tady uvízli,“ ozvalo se. „Nemůžeme se dostat ven.“

Uvažovala jsem. Dveře jsou prosklené. „Počkejte, hned jsem zpátky!“ řekla jsem a vyběhla do prvního patra, kde jsem popadla jedno neuklizené koště, co tu asi zapomněla uklízečka, a běžela jsem zpátky k šatně.

„Ustuptel!“ zakřičela jsem na lidi v šatně a rozběhla se se smetákem v ruce proti skleněné výplni. Třísk prásk, ozval se zvuk tříštícího se skla, dveře byly průchodné. Dveřmi vyšly ven dvě dívky.

„Jak se jmenujete? Neznáme se odněkud?“

„Já jsem Ema a tohle je Sabča,“ odpověděla jedna z nich. Měla dlouhé hnědé vlasy a výrazné hnědé oči.

„Já tě asi znám,“ řekla ta druhá, drobná blondýna. „Nejsi ty Adriana? Ta Adriana, co vyhrála pěveckou soutěž? Četla jsem o tobě v novinách.“

„No jo, to jsem já.“

„A jak ses sem dostala?“

„Usnula jsem v kabinetu výtvarky, a co vy?“

„No,“ začala vyprávět Sabča. „My jsme uzavřely takovou sázku, vsadily jsme se s jednou holčkou od nás ze třídy, že vydržíme přes noc ve škole.“

„Vsadily jsme se o tisícovku!“ vyhrkla Ema.

„Myslela si, že to nedáme. Chtěly jsme vyhrát! Když skončila hodina, vlezly jsme tajně do školních skříněk, jenže pak přišla ta lavina, nebo co to bylo.“

„Lavina?“ zeptala jsem se udiveně.

„Ty to nevíš? Naši školu zavalila lavina,“ řekla Ema.

„To snad nemyslíte vážně,“ vykřikla jsem.

„Bohužel, myslíme. Otázkou je, co teď budeme dělat,“ uvažovala Sabča.

„A neví o vás někdo? Třeba ta spolužačka,“ zeptala jsem se.

„Ne, ona si myslela, že to fakt nedáme. Jenom jsem jí to točila na mobil.“

„Vy máte mobil?“

„No jo, ale úplně rozbitej. Jak nás zavalila ta lavina, tak spadlo pár skříněk. V jedné z nich byl mobil, druhá spadla Emě na ruku.“

Podívala jsem se pořádně, Ema měla ruku ovázanou něčí mikinou.

„Jak moc je to zlý?“ zeptala jsem se. „Nezajdeme najít nějakou lékárníčku?“

„Skvělý nápad, jdeme,“ zavelela Sabina a tak jsme vyrazily.

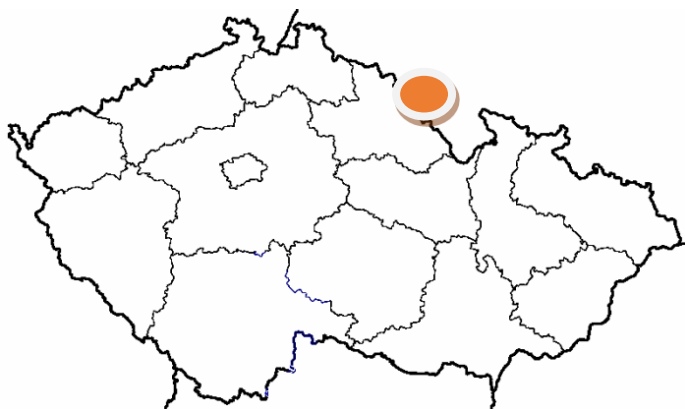
Zuzana Matějová

Tipy na výlet

SKÁLY

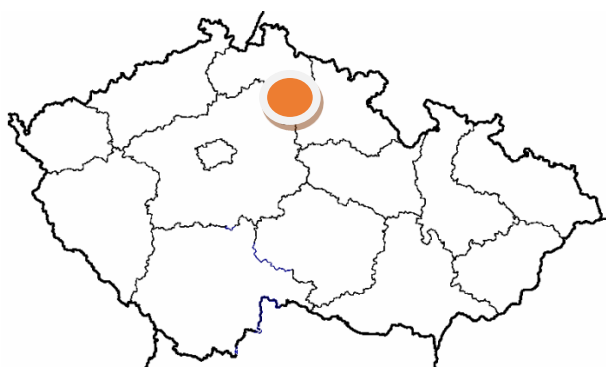
Skály Aadršpach

Je národní přírodní rezervace, ležící v Královéhradeckém kraji. Turistický okruh je zpoplatněný a vede po zelené značce a je dlouhý asi 4 km. Cestou potkáte mnoho krásných skalních útvarů se zajímavými názvy. Nejvyšší je útvar „Milenci“, který měří 103 m, a velmi oblíbené jsou také útvary Starosta se Starostovou. Celý okruh končí „Myší dírou“ a „Ozvěnou“.

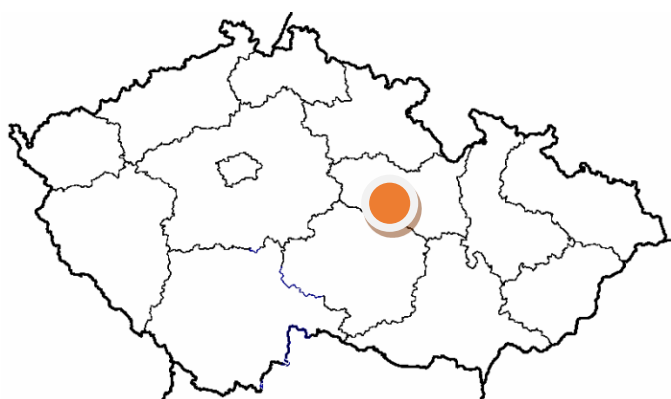
Prachovské skály

Leží v Královéhradeckém kraji. Vznikly v období druhohor. Nyní tady jsou vytvořeny tři prohlídkové okruhy. Je tu otevřeno od dubna do konce října. Přístup do skal je zpoplatněn. Ve skalách se nachází mnoho upravených, různě pojmenovaných vyhlídek. Uprostřed skal se nachází přírodní koupaliště Pelíšek.

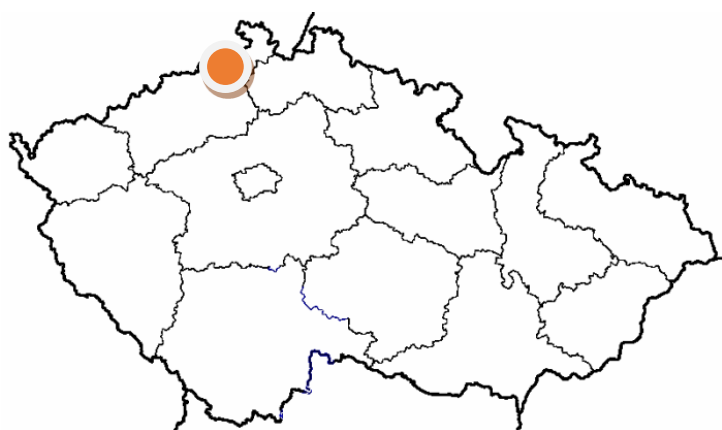
Toulovcovy Maštale - úkryt rytíře Toulovce

Je tu krásné skalní městečko skryté v lese. Je sestaveno z mnoha chodeb a jeskyní s podivnými názvy jako Kuchyně, Sklep, Myší díra nebo Zvon. V oblasti je mnoho turistických cest. Opodál jsou „Městské“ maštale se skalami např. Liščí doupe nebo Deštník. V pověstech se píše, že loupeživý rytíř Vavřinec Toulovec zde měl svůj tajný úkryt. Nachází se v Pardubickém kraji.

Krajinou Letopisů Narnie v Tisé

Zde se natáčel kousek prvního dílu Letopisy Narnie. Tyto skály jsou v zimě kouzelné a je zde hodně sněhu. Skály tu jsou z pískovce. Skály v Tisé leží v Ústeckém kraji. Vstupné je zpoplatněno.

Tereza Hatlapatková

Vtipy

„Tak co, Honzíku, jak dopadlo vysvědčení?“, chce vědět maminka.
„Ale, to je přece vedlejší, hlavně že jsem zdravý.“

Patnáctiletá dívka si přinesla v žákovské knížce tuto poznámku: „Je drzá a odmlouvá.“ Otec podepsal a připsal vzkaz učitelce: „Má to po mámě. Seřezal jsem obě.“

Pepíček je ve škole a paní učitelka se ptá: „Pepíčku, vám se narodila dvojčátka, vid’?“ „Ano“, odpoví Pepíček. „A jak se budou jmenovat?“ ptá se učitelka. Pepíček na to: „Nevím, ale tatínek říkal ěák Himl a Hergot.“

Profesor říká: „Dnes vás pustím o čtvrt hodiny dřív. Odcházejte prosím potichu, ať nevzbudíte někoho ve vedlejších učebnách.“

„Jak vysoká je naše škola?“, ptá se paní učitelka. „Přesně 128 cm.“ „Proč zrovna tolik, Pepíčku?“ „Protože jí někdy mám až po krk.“

Zastaví kluk na ulici auto a povídá šoferovi: „Pane, prosím vás, svezte mě do školy?“ „Já chlapče nemohu, jedu opačným směrem.“ „To nevadí“, povídá chlapec, „tím líp.“

Co jsou to středoškoláci?

To jsou školáci, kteří chodí do školy pouze ve středu.

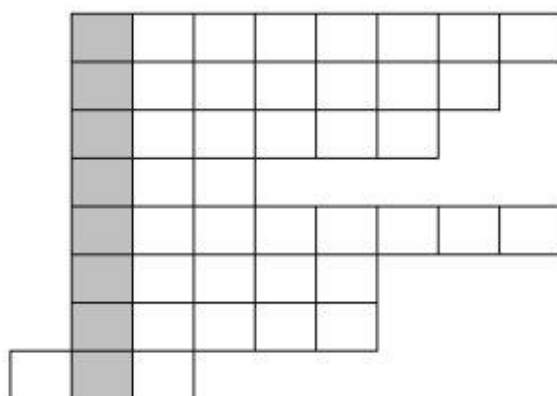
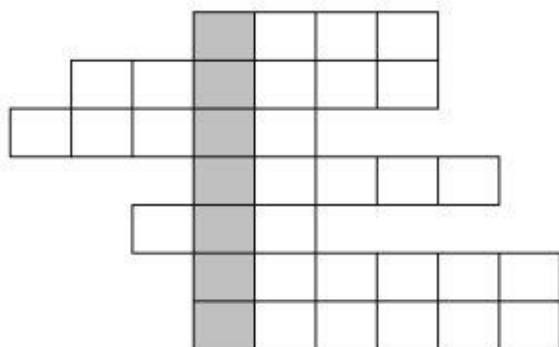
Adéla Sehnoutková

Pro chytré hlavičky

Hádanky

1. Dvě kukačky vedle sebe sedí, jedna druhou nevidí. Co je to?
2. Nejraději za pecí přikrčena líhá, v očích se jí rozsvěcí, když na kořist číhá.

Křížovka

Řešení:

Hádanky: 1. Oči, 2. Kočka
Křížovka: Hlemýžď zahradní

Jana Dvořáková

Kreslíme s básničkami

O čem se ptáčkům zdává

Jan Skácel

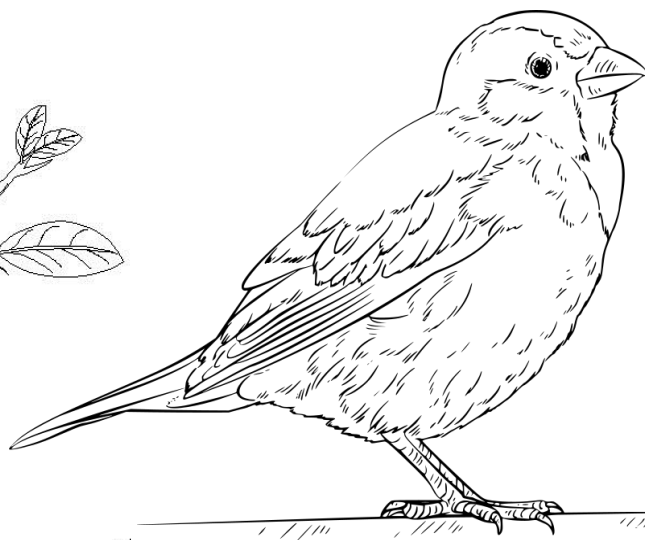
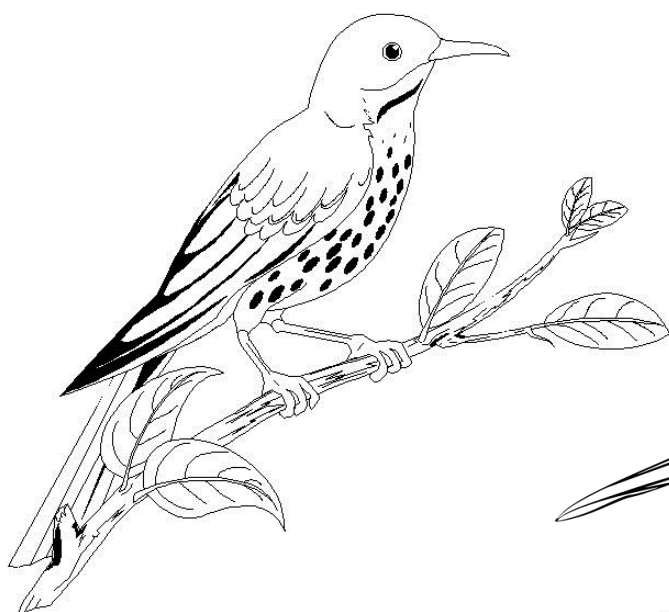
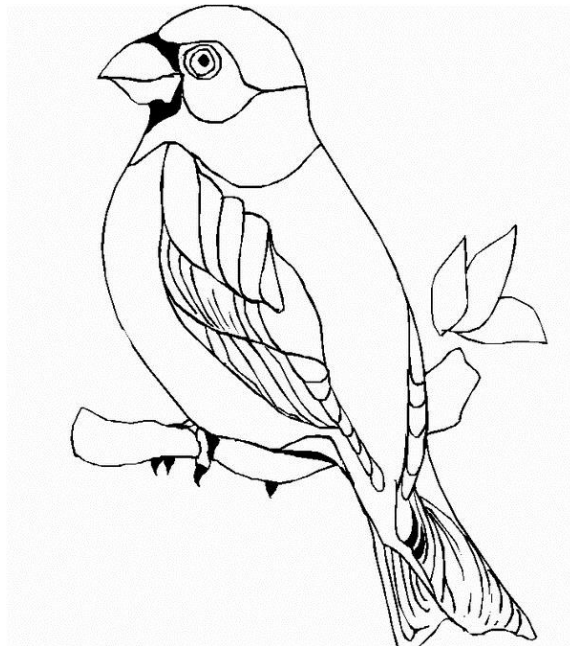
Zpívají ptáci celý den
a mají hlásky jako len.

Zpívají dnes tak jako včera,
po celý den až do večera.

Až dozpívají, půjdou spát,
sny krásně se jim budou zdát.

O loukách, o voňavém kvítí
a o měsíčku, který svítí

celou noc ptáčkům do hnízda,
když ticho na prst zahvízdá.

Pro volnou chvíli

Nela Sedláčková